

Månadens skrivknuff

7 min: flödesskrivning

Skriv oavbrutet vad som än dyker upp i tanken – utan att sudda eller redigera.

10 min: detaljbeskrivning

Välj ett föremål ur din omgivning (som en lampa, en penna eller en mugg) och beskriv den i så stor detalj som möjligt.

15 min: berättelseövning

Skriv en kort berättelse om någon som kommer ut efter att ha gått i ide över vintern och upplever världen och vårsolen på nytt. (Antingen bokstavligt, exempelvis en björn, eller bildligt om någon som har isolerat sig länge.)

Skrivbokstips!

Therése Granwalls
*Kreativt skrivande :
fortsättningsbok i litterärt
skapande* tar vid där
hennes grundbok
slutade. Denna gången
fördjupar hon sig mer i

hur man kan tänka om man vill ge sig på längre berättelser som romaner. Hon fördjupar sig särskilt i redigeringsprocessen av långa manus och ger tips på hur man kan tänka om man är nöjd med mycket men inte allt i sitt första utkast.

Ett särskilt varmt tips är boken till den som funderar på hur man kan skriva biografiskt eller självbiografiskt, eller på annat sätt inspirerat av sitt eget liv eller människor i ens närhet.

Vårkänslor i litteraturen

Kärlek är komplicerat, alldeles särskilt i fiktionen. Än mer komplicerat blir det om man är den stackars författaren som skall försöka få ihop de intet ont anande karaktärerna i en tillfredställande relationsutveckling som slutar med att de blir tillsammans.

Den viktigaste saken att hålla i huvudet är att det inte bara är karaktärerna som skall bli kära – för att läsaren skall tro på romansen så måste den också bli förälskad!

Läsaren noterar omedelbart om huvudkaraktären är attraherad av en annan karaktär. Med bara en *lite* mer ingående beskrivning av karaktärens utseende – hur breda axlarna är eller hur slanka fingrar den har – så kommer den att stå ut från de övriga karaktärernas beskrivningar på ett sätt som gör att läsaren förstår att huvudkaraktären inte bara har noterat den – den har *spanat in* karaktären i fråga. Även om huvudkaraktären ännu inte inser det själv. Själva förälskelsekänslorna är lite klurigare.

Även om det går utmärkt att skriva kärleksobjekt som är rakt igenom självsäkra, äventyrliga och sveper huvudkaraktären på fall med ohemmat flirtande, dyra gåvor och välplanerade överraskningsdejter så kan det lätt bli lite ... plastigt, i värsta fall kan kärleksobjektet upplevas som slemmigt. Detta är för att vi som läsare instinktivt inte litar på karaktärer som verkar ha för bra ordning på sitt liv, då får vi känslan av att de visar oss en mask eller en fasad.

Men! Lite välplacerade sprickor i fasaden kan göra underverk för läsarens känslor. Det kan både vara aspekter av kärleksintressets liv eller personlighet som den känner sig självmedveten kring eller försöker dölja, eller en öm punkt som omedelbart blottlägger en annan del av karaktärens personlighet. Det är när karaktären visar sig sårbar som vi som läsare på allvar kan knyta an och bli förälskade.

Lokalproducerad litteraturfestival

5–6 april – Akademibokhandeln på Frölunda torg

Jag och min författare Jessica Devert kommer prata om den redaktionella processen. Kom och ställ frågor om allt du någonsin velat veta om hur det går till bakom kulisserna när en bok blir till!

11:30 – söndagen den 6:e april

 frölundatorg